

Mark R. Laaser

A Faithful and True Ministries
tanácsadó központ alapítója

GYÓGYULÁS
A SZEXUÁLIS FÜGGŐSÉG
SEBEIBŐL

Koinónia • TIREK
2023

VAN REMÉNY

Volt egyszer egy fiatal lelkipásztor, aki egyéni, házassági és családi tanácsadóként dolgozott teljes munkaidőben. Feleségével és három gyerekével kellemes lakónegyedben éltek. A családnak számos barátja volt, és szerették a környéket, ahol éltek.

A tanácsadáson kívül ez a lelkipásztor időnként prédikált a helyi gyülekezetben, tanított a helyi keresztény főiskolán, és az iskolatanács tagja volt. Nyilvános megszólalásban jártas emberként felszólt különböző csoportok képviselőjeként, és gyakran kértek tőle interjút a különböző rádiós és televíziós csatornákon. Még egy öregotthonban is önkénteskedett. Ez a lelkipásztor tehát a közösségek kedvelt és köztiszteletben álló tagja volt, sokan fordultak hozzá támogatásért, tanácsért és bátorításért.

Ugyanakkor ez a lelkipásztor szexfüggő volt. Egyetemista kora óta mértéktelenül sokszor végzett önkielégítést. Egyetemi éveit alatt kezdett el szexkönyveket árusító boltokba és masszázsszalónoknak nevezett bordélyházakba járni – ezt a szokását dolgozó emberként is megtartotta. Bár félt attól, hogy leleplezik és nyilvánosan megalázzák, nem tudott felhagyni ezekkel a függőségekkel.

Mondani sem kell, hogy a házasságában, amely külső szemmel szeretetteljes, stabil kapcsolatnak tűnt, hatalmas zűrzavar uralkodott. Ő is, a felesége

is olyannyira el voltak foglalva a családdal és a szakmai életükkel, hogy kevés időt szántak egymásra. Mivel hiányoztak belőle az intimitáshoz szükséges készségek, és mivel úgy hitte, a felesége nem szereti igazán, a lelkipásztor jogosnak találta, hogy keressen egy olyan nőt, aki majd szeretni fogja.

Több olyan szenvedő, sebezhető nővel is viszonyt kezdeményezett, akik mint tanácsadóhoz fordultak hozzá segítségért. Összekeverte a szexet a szerelemmel, azt hitte, valóban törődik ezekkel a nőkkel, és nem fogta fel, hogy tulajdonképpen mennyire megsebzi őket.

Kétely gyötörte: nem igazán szerette önmagát, és fel nem tudta fogni, hogyan vonzódnak hozzá ezek a nők. Újra és újra megfogadta, hogy véget vet ezeknek a viszonyoknak, de mindannyiszor ismét bűnbe esett.

Végül egyik munkatársának a tudomására jutott az egyik viszonya, és a lelkipásztort elbocsátották a tanácsadói állásából. A megbántott és csalódott kollégák, illetve más emberek is kérdőre vonták. Egy orvos – gyógyult alkoholista – így szólt hozzá:

– Úgy tűnik, te úgy viszonyulsz a szexhez, mint én az alkoholhoz. Nem tudsz úrrá lenni felette. Engedd meg, hogy segítséget keressünk számodra!

Az orvos megölelte a lelkipásztort, ő jól tudta, milyen fájdalommal jár az ellenőrizhetetlen viselkedés.

A lelkész meghökkent és meg is rettent, viszont addigra már annyira belefáradt a kettős életébe, hogy nem utasította el a felkínált segítséget. Néhány nappal később átlépte a Golden Valley egészségügyi

központ szexfüggőségre szakosodott osztályának a küszöbét.

Az ezt követő hónapokban a lelkipásztor a gyógyulás fájdmát és örömét tapasztalta meg. A folyamat tele volt felkavaró gyerekkori emlékekkel, a viselkedése miatti büntudattal és a másokkal való visszaélés miatti gyötrellemmel. Nagy árat kellett fizetnie a függőségéért. Nem lehetett többé tanácsadó, és nem prédikálhatott. Több volt ügyfele beperelte. Egyesek gyűlölettel és megvetéssel tekintettek rá. A folyamat ugyanakkor áthatotta az öröm, hogy végre őszinte lehet, új élet kezdődik számára, és helyrehozhatja a feleségével és barátaival való kapcsolatát. Kezdte megtapasztalni a gyógyulás békéjét, és úgy döntött, ezt a viláგért sem cserélné el semmire.

Tizenhat évesen megtért, és a gyógyulása előtt tíz évvel lelkésszé szentelték, mégis ez a lelkipásztor mindig is érdemtelennek érezte magát Isten bocsánatára. Az emberek csodálták, ő viszont úgy érezte, hogy ha tudnák, mi az igazság, gyűlölnék őt. Csak akkor ismerte meg igazán Istent, a megváltást és a helyreállítást, amikor felvállalta, hogy őszinte lesz, és elindult a szexfüggőségből kivezető úton.

A szexfüggők, mint ez a lelkipásztor is, titkos vétkeket követnek el. Amit tesznek, annyira bűnös, hogy szinte még beszélni is szégyellnek róla. Ez az Isten törvényét mélyen megsértő bűn azonban veszélyezteti a kultúránkat és a keresztény egyház lényegét.

A szexfüggőség titkos vétke gyerekkorban elvetett magokban gyökerezik, a tüneteket pedig akár évekig nem lehet felismerni. Serdülőkorban ennek a

betegségnek a tünetei összetéveszthetők a normális nemi érés jeleivel. Felnőttkorban a betegség fokozatosan súlyosbodik, kezelés hiányában halálhoz vezet.

A titkos bűn egy olyan függőség, amely az idők kezdete óta létezik, mégis évszázadokon át tévesen nevezték meg, rosszul kezelték, mellőzték vagy egyáltalán nem diagnosztizálták. Rengeteg embert megölt, megalázott vagy megsebzett, mégis vannak ma is, akik nem hisznek a létezésében. Akik szexfüggőségben szenvednek, nyilvános gúny, megvetés és üldözés tárgyává válnak. A szégyen annyira felemészti őket, hogy segítséget sem kérnek, így magányra és elszigeteltségre ítéltetnek. Csak az utóbbi időben született meg a felismerés, hogy a titkos bűn betegség, és a benne szenvedőknek kezelésre van szükségük.

A keresztények sem mentesek ettől a betegségtől. A szakemberek becslései szerint az Egyesült Államok keresztény népességének körülbelül 10 százalékát érinti. Ha ez igaz, akkor egy 500 tagú gyülekezet 50 tagja szexfüggő, és ez az arány akár növekvő tendenciát is mutathat. Egy kutatás szerint a keresztény férfiak kétharmada ismerte be, hogy „küzd” a pornográfiával. Egy másik kutatás alapján a megkérdezett lelkipásztorok 40 százaléka ismerte be, hogy pornográf tartalmakat néz. Bár ezek a tanulmányok nem utalnak arra, hogy a válaszadók teljes mértékben függők lennének, tragikus látni azt, hogy a pornográfiát fogyasztók aránya sokkal magasabb a néhány évvel korábbi adatokhoz képest. Ez nagyrészt az interneten elérhető pornográfiának köszönhető. A függőséggel küzdő keresztények folyamatosan imádkoznak, ál-

landó jelleggel olvassák a Bibliát és számos lekipásztortól kérnek tanácsot, mégsem tudnak leállni. Sokan reményt veszve otthagyják az egyházat.

A szexuális véték nem új keletű az egyházakban. Az egyház képviselői következetesen hangot emeltek az erkölcstelenség ellen és bűnbánatra szólítottak fel. A szexuális vétekről viszont továbbra is nehéz beszélni. Amikor „egyikünk” szexuális vétséget követ el, a többi hívő megdöbben és megbotránkozik a nyilvánvaló képmutatás és a hit ilyen súlyos kudarcá láttán. Válaszként bezárkózunk a saját szégyenünkkel, félelmeinkkel és zavarodottságunkkal, és megpróbáljuk a lehető legcsendesebben kezelni az ügyet.

Itt az ideje, hogy a szexuális véték témáját a keresztény közösségek nyilvános beszédtemájává tegyük. Az egyház nem hagyhatja tovább figyelmen kívül a szexfüggőség problémáját, és nem tehet úgy, mintha az csak „odakint” létezne, hiszen ott pusztít a családjainkban és a gyülekezeteinkben. A *Gyógyulás a szexuális függőség sebeiből* az én próbálkozásom a keresztényeket érintő szexfüggőség témájának feldolgozására. Az evangélium világosságánál fogjuk megvizsgálni ezeket a titkos vétkeket, és megpróbáljuk a lehető legjobban megérteni ezeket pszichológiai szempontból.

Meglehet, hogy az olvasó azt gondolja, nem ismer szexfüggőt. A szexfüggők azonban nem illenek az általánosan elterjedt sztereotípiákba. Tulajdonképpen kedves és gyengéd emberek. Mélyen törődnek másokkal. Az egyháztagok ideális keresztényeket látnak bennük. Énjük egy titkos része azonban a szexualitás

terén gonosz, ártalmas dolgokat művel, amelyeknek egy részét még leírni is szörnyű. Szexuális életük irányíthatatlan, és nem tudnak leállni. Függek.

Mégis van remény. Az *Out of the Shadows* [Ki az árnyékból] című klasszikus könyvében dr. Patrick Carnes felismerte, hogy a kontrollvesztett szexuális magatartás hasonlít az alkoholisták magatartására, és hogy sokak számára a szex addikciót jelent. Carnes ugyanazt a fajta kezelést alkalmazta a szexfüggőség esetében, amely az alkoholistákat tartja józanon ötven éve. Carnes és mások munkássága nyomán több ezer szexfüggő hagyott fel a szexuális vétkekkel. Sikerül elérniük a „szexuális józanság” állapotát, vagy ahogy azt a keresztények nevezik, a „szexuális tisztaságot”.

Van remény az egyház és a sok ember számára, akik titokban vagy nyilvánosan szexuális vétségek miatt szenvednek. Van remény a házastársak, családok és barátok számára. Van remény azon sokezer ember számára, akiknek a hitét egy lekipásztor vagy más keresztény vezető szexuális vétke rendítette meg. Van remény a szexfüggők áldozatai számára. Még azok számára is van remény, akik már rég otthagyták az egyházat, mert a szexuális vétségeikre a segítség helyett az ítékezés volt a válasz.

Reményt ad számomra a János 4. részében leírt történet a samáriai asszonyról. Ötször volt férjnél, és éppen egy olyan férfival él, aki nem a férje; elámul azon, hogy Jézus a szabadulás élő vizét kínálja fel neki – egy szexuális vétségben élő személynek. Miután meggyógyítja őt, nem Jézus vonul be a faluba,

hogy a tiszteletre méltó embereknek prédikáljon, hanem maga a parázna nő. Jézus rábízta a szabadulás üzenetét egy megváltott szexuális vétkezőre. Ha már a reményről van szó...

Végül tudom, hogy van remény, mert én magam is szexfüggőségéből gyógyulok. Már nem mondom magamról, hogy szexfüggő vagyok. Sok dolog jellemző: elkötelezett keresztény, férj, apa, tanácsadó, tanító és író vagyok. Ugyanakkor én magam vagyok az a fiatal lelkipásztor, akiről a bevezetés elején meséltem. A szexuális vétkeimmel sok embernek ártottam, elárultam mások bizalmát, ugyanakkor mindez önmagamra nézve is fájdalmas következményekkel járt. A samáriai asszonyhoz hasonlóan én is álltam a tűző napon a kút mellett, szégyennel és félelemmel telve, magányosan és túlságosan büszkén ahhoz, hogy segítséget kérjek. Isten rám talált ott. Sok más ember segítségének köszönhetően tanulom a gyógyulás békéjét. A saját fájdalmam és reményvesztett állapotom vett rá arra, hogy segítsek azokon, akik hasonló fájdalomban élnek. Azért imádkozom, hogy ez a könyv megmutassa az utat az élő vízhez, amelyet csak Isten tud megadni.

Ma még nagyobb szükség van a reményre

Már több mint tizenkét éve írtam meg e könyv első kiadását *A titkos bűn* címmel. Az első kiadás óta vannak dolgok, amelyek megváltoztak, és vannak olyanok, amelyek nem. Azok a tények, amelyeket Pat